

Arrest

**nr. 178 520 van 28 november 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 september 2016.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag integraal steunt op zijn herkomst en zijn religie.

In het kader van zijn vorige asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon gehecht worden aan zijn bekering tot het christendom en omdat er werd vastgesteld dat hij het CGVS geen zicht verschaftte op zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van een foto van een taskara, een moeilijk leesbare kopie van een foto van een Pakistaans medisch attest, foto's van screenshots van een facebookpagina waarop hij te zien is tijdens een doop en een brief van zijn advocaat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag werd besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan en beweerde bekering en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker nog steeds geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien waardoor hij de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van

en het volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Waar verzoeker betoogt dat verwerende partij geen deugdelijk onderzoek voerde naar de door hem bijgebrachte nieuwe elementen, kan hij niet worden gevolgd en gaat hij voorbij aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze met betrekking tot de door verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag voorgelegde documenten oordeelt als volgt: "De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen, maar enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de door u voorgelegde taskara dient opgemerkt dat de inhoud ervan niet overeenstemt met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste aanvraag. Er werd toen trouwens vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde over het ontbreken van uw identiteitsdocumenten. Zo stelde u aanvankelijk dat u nooit een taskara had gehad om dan te verklaren dat u een oude taskara had in de periode dat u naar school ging, maar dat u niet wist of deze nog bestond. U voegde toe dat deze taskara na de verandering van het regime in 1380 (Afghaanse kalender, komt overeen met de periode 21 maart 2001 t/m 20 maart 2002 volgens onze kalender) niet meer aanvaard werd (CGVS eerste aanvraag dd. 10 november 2015, p. 8). De kopie van een foto van een taskara die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag werd echter afgeleverd op 29/02/1382 (19 mei 2003). De uitleg van uw huidige advocaat, namelijk dat u tijdens uw eerste aanvraag een kopie van uw taskara zou hebben overgemaakt aan uw vorige advocaat maar dat hij deze niet overmaakte aan de DVZ, staat eveneens haaks op bovenvermelde verklaringen. Bovendien betreft het slechts een kopie van een foto waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Daarnaast blijkt uit op het CGVS aanwezige informatie dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Het medisch attest dat afgeleverd werd in Quetta betreft eveneens een kopie van een foto en is bovendien moeilijk leesbaar. Dat u gedurende vier jaar in de stad Quetta zou hebben gewoond en/of momenteel zou kampen met een depressie kan hier geenszins uit worden afgeleid. Bovendien wordt in het attest vermeld dat u geboren bent op 30/10/1976 terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag op het CGVS verklaarde geboren te zijn op 10/07/1358 hetgeen overeenstemt met 2 oktober 1979 volgens onze kalender (CGVS eerste aanvraag dd. 10 november 2015, p. 2). Op de DVZ verklaarde u dan weer geboren te zijn op 30/10/1358 of 20 januari 1980 (Verklaring DVZ eerste aanvraag p. 4, vraag 4). De foto's u waarop u te zien bent tijdens een doopceremonie kunnen de eerdere beoordeling over uw voorgehouden bekering niet herstellen. Het betreft immers foto's van screenshot's van facebook waardoor niet kan uitgesloten worden dat de beelden werden bewerkt. Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat uw naam nergens vermeld staat. Waar, wanneer en in welke omstandigheden de foto's genomen zijn kan niet worden vastgesteld. Hoelang en wanneer deze publiekelijk te zien zijn geweest op facebook kan evenmin worden vastgesteld. Uw advocaat verwees in dit verband tevens naar een video opname waaruit zou blijken dat foto's van uw doop uitgezonden werden op de zender Tolo News, maar u legde deze opname niet neer (brief advocaat, p. 11). Uw broer Melad legde een url van een filmpje voor dat over uw bekering zou gaan, maar in het kader van diens asielaanvraag werd vastgesteld dat dit kon niet worden geopend. In de brief van uw advocaat wordt eveneens verwezen naar uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw herkomst en religie. Uw advocaat vermeldt dat u tijdens een gesprek met hem wel degelijk blij gaf van kennis van het christendom, dit in tegenstelling tot wat u verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Ook andere zaken zoals de provincies die aan Ghazni grenzen kon u tijdens het onderhoud met uw advocaat wel beantwoorden (brief advocaat, p. 3 en 5). Dit zijn echter loutere post factum verklaringen die niets kunnen wijzigen aan de eerder gemaakte vaststellingen betreffende uw beweerde bekering en verblijfplaats(en) voor uw komst naar België. De algemene informatie waarnaar uw advocaat verwijst (zie brief advocaat, p. 14) en waarvan hij de UNHCR Guidelines betreffende religieuze vervolging dd. 28 april 2004 voorlegde hebben tot slot geen betrekking op uw persoonlijke situatie."

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat de door hem bijgebrachte nieuwe documenten niet daadwerkelijk werden onderzocht. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker

worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag en de door hem bijgebrachte documenten niet afdoende werden onderzocht, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker niet de minste concrete poging onderneemt om hoger aangehaalde motieven te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Zo verzoeker voorhoudt dat nochtans duidelijk zichtbaar is wanneer de foto's gedeeld werden op facebook, gaat hij voorbij aan de correct gedane vaststelling van de commissaris-generaal dat dit loutere foto's van screenshots van facebook betreffen waardoor niet kan uitgesloten worden dat de beelden werden bewerkt. Ook waar, wanneer en in welke omstandigheden de foto's genomen zijn kan niet worden vastgesteld. De Raad hecht dan ook geen bewijswaarde aan de door verzoeker neergelegde foto's daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

Ten overvloede herhaalt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Verder blijft hij in wezen steken in het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het pomen van een vrees voor vervolging en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker er dan ook niet in slaagt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten zodat deze staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

5. Voor zover er toch nog enig geloof zou kunnen gehecht worden aan verzoekers beweerde bekering, quod non, dient te worden vastgesteld dat verzoeker nog steeds geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien waardoor hij de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming.

Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Verzoekers stelling dat de Afghaanse overheid en de Taliban hem wel beschouwen als een bekeerling en geloofsafvallige nu de foto's van zijn doopsel reeds gedurende een lange periode op sociale media staan en verspreid werden, is niet dienstig vermits hij zijn werkelijke verblijfplaats(en) niet aantoon. Doordat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit

voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Bovendien stelt de Raad vast dat nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat er ook maar enige aanwijzing zou zijn dat hij in Afghanistan of elders wordt gevisieerd omwille van zijn vermeende bekering. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van zijn vermeende bekering gevisieerd en vervolgd zal worden.

6. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

7. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 september 2016, voert verzoekende partij aan dat zij thans bijkomende documenten heeft afgelegd en dat de vraag die zich stelt is, zou de twijfel over haar relaas in haar eerste asielaanvraag anders geweest zijn indien zij deze stukken toen al had kunnen voorleggen. Verzoekende partij wijst erop dat de foto's niet verder onderzocht worden terwijl dat deze wel degelijk raken aan de essentie van haar relaas, namelijk dat zij zich heeft bekeerd tot het christendom. Verzoekende partij wijst erop dat op deze wijze geen sprake kan zijn van een grondig en deugdelijk onderzoek. Zij is het er niet mee eens dat voorts niet wordt onderzocht op welke wijze verzoekende partij als christen een reëel risico loopt op vervolging, zonder dat de foto's onderzocht worden. Verzoekende partij wijst er bovendien op dat zij afkomstig is uit Afghanistan en dat dit blijkt uit de kopie van haar taskara. Verzoekende partij vreest vervolging van haar autoriteiten omwille van haar bekering en ook vanwege

de Taliban en IS die aanwezig zijn in Afghanistan. Verzoekende partij wijst er nog op dat de foto's van haar bekering bovendien verspreid zijn op sociale media. Verzoekende partij toont ter terechtzitting nog een foto op haar telefoon waaruit volgens haar blijkt dat haar relaas, namelijk dat zij betrokken was in een ongeval en haar laptop met foto's van bekeerlingen verdween, zelfs op de televisie is geweest in Afghanistan. Dit noopt dan ook naar een bijkomend onderzoek.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 1 september 2016 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van haar asielmotieven en het volharden in de bewijskracht van de door haar neergelegde documenten ter staving van haar asielmotieven, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

In de beschikking wordt onder andere gesteld dat verwerende partij een grondig en deugdelijk onderzoek heeft gevoerd naar de door verzoekende partij bijgebrachte nieuwe elementen en dat verzoekende partij niet kan gevolgd worden waar zij de mening toegedaan is dat de foto's niet verder onderzocht werden. Zo motiveert de commissaris-generaal in zijn beslissing op omstandige wijze het volgende omtrent de door verzoekende partij bijgebrachte foto's: *“De foto's u waarop u te zien bent tijdens een doopceremonie kunnen de eerdere beoordeling over uw voorgehouden bekering niet herstellen. Het betreft immers foto's van screenshot's van facebook waardoor niet kan uitgesloten worden dat de beelden werden bewerkt. Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat uw naam nergens vermeld staat. Waar, wanneer en in welke omstandigheden de foto's genomen zijn kan niet worden vastgesteld. Hoelang en wanneer deze publiekelijk te zien zijn geweest op facebook kan evenmin worden vastgesteld.”*

Waar verzoekende partij volhardt dat haar bekering bovendien verspreid is op sociale media, stelt de Raad vast dat dit niet meer dan een blote bewering is. Zoals immers in de bestreden beslissing als in voornoemde beschikking opgemerkt werd, legt verzoekende partij de video-opname waaruit zou blijken dat foto's van haar doop uitgezonden werden op de zender Tolo News niet neer en kon de url van een filmpje dat over haar bekering zou gaan, voorgelegd door haar broer M. in het kader van diens asielaanvraag, niet worden geopend. In de mate verzoekende partij ter terechtzitting een foto op haar telefoon toont waarin een televisiescherm te zien is waarop een programma wordt uitgezonden, en haar raadsman toelicht dat daaruit kan blijken dat het verhaal zelfs op televisie is uitgezonden, kan de Raad slechts vaststellen dat dit een blote bewering is aangezien uit een foto van een televisie waarop een programma wordt uitgezonden helemaal niets kan worden afgeleid.

Voor zover er toch nog enig geloof zou kunnen gehecht worden aan de beweerde bekering van verzoekende partij, *quod non*, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij nog steeds geen reëel zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien waardoor zij de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming. Verzoekende partij beperkt zich louter tot het volharden in haar Afghaanse nationaliteit en verwijst hiertoe naar de kopie van haar taskara, doch gaat met dergelijk verweer wederom volledig voorbij aan de gedane vaststelling dat geen bewijswaarde kan gehecht worden aan deze taskara en dit document aldus niet bij machte is haar Afghaanse nationaliteit aan te tonen. Zo motiveert verwerende partij als volgt: *“Wat betreft de door u voorgelegde taskara dient opgemerkt dat de inhoud ervan niet overeenstemt met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste aanvraag. Er werd toen trouwens vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde over het ontbreken van uw identiteitsdocumenten. Zo stelde u aanvankelijk dat u nooit een taskara had gehad om dan te verklaren dat u een oude taskara had in de periode dat u naar school ging, maar dat u niet wist of deze nog bestond. U voegde toe dat deze taskara na de verandering van het regime in 1380 (Afghaanse kalender, komt overeen met de periode 21 maart 2001 t/m 20 maart 2002 volgens onze kalender) niet meer aanvaard werd (CGVS eerste aanvraag dd. 10 november 2015, p. 8). De kopie van een foto van een taskara die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag werd echter afgeleverd op 29/02/1382 (19 mei 2003). De uitleg van uw huidige advocaat, namelijk dat u tijdens uw eerste aanvraag een kopie van uw taskara zou hebben overgemaakt aan uw vorige advocaat maar dat hij deze niet overmaakte aan de DVZ, staat eveneens haaks op bovenvermelde verklaringen. Bovendien betreft het slechts een kopie van een foto waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Daarnaast blijkt uit op het CGVS aanwezige informatie dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielaanvraag. Het medisch attest dat afgeleverd werd in Quetta betreft eveneens een kopie van een foto en is bovendien moeilijk*

leesbaar. Dat u gedurende vier jaar in de stad Quetta zou hebben gewoond en/of momenteel zou kampen met een depressie kan hier geenszins uit worden afgeleid. Bovendien wordt in het attest vermeld dat u geboren bent op 30/10/1976 terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag op het CGVS verklaarde geboren te zijn op 10/07/1358 hetgeen overeenstemt met 2 oktober 1979 volgens onze kalender (CGVS eerste aanvraag dd. 10 november 2015, p. 2). Op de DVZ verklaarde u dan weer geboren te zijn op 30/10/1358 of 20 januari 1980 (Verklaring DVZ eerste aanvraag p. 4, vraag 4)."

Gelet op het voorgaande, kan verzoekende partij bezwaarlijk volhouden dat de door haar bijgebrachte nieuwe documenten niet daadwerkelijk werden onderzocht. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekende partij worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover zij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij maakt op generlei wijze aannemelijk dat haar asielaanvraag en de door haar bijgebrachte documenten niet afdoende werden onderzocht, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De Raad stelt ook hier opnieuw vast dat verzoekende partij niet de minste concrete poging onderneemt om hoger aangehaalde motieven te ontkrachten. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Ten overvloede herhaalt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS